

Abı Hayat

— *ecem-gokce--* · 10 Şubat 2010

Hiçbir şeye bu kadar özlem duymadım; o titreyen sesine duyduğum kadar...
Hiç beklemedim geceyi, içimi yakıp kavuracağını bile bile sevinçle seni,
Kalp atışlarını hissedecek olmanın umuduyla...

Ve biliyor musun?

Sadece sen varken, asla istemiyorum güneş doğsun odama, aydınlansın her yer!
Ama sen sabah oldu diye gitme sakın olur mu?

Yine tarif edilemez duygular içindeyim...

Nasıl anlatsam?

Kararsızlıklar, beklentiler, yaşanmış ve yaşanacaklar...
Her bir yandan aklımı kuşatmaktalar...
Sevgimin ardında durmaya mecalim yokken;
Değerinin gölgesinde kalmış mahzun duygular...

Şimdi her zamankinden daha yorgunum yola çıkmak için;
Üstelik; üstelik yanıma alacak hiçbir şeyim de yok sanki...

Geldiğim kaldırımlar, dönüşü olmamacasına bir bir kapanmış;
Bu sessiz, birbiri ardına sürüklenen adımların ardından...

Var mıyım yok muyum bilemiyorum...

Her şey o kadar karmaşık görünüyor ki; bakmaya bile korkar oldum...
Anlam bulmaya çalıştığım sorular,
Hayatın anlamsızlaşmaya başladığı anlarda son buluyor...

Dile gelen sözcüklerin anlamlı olmayı beceremediği;
Sayfalarca anlatılmaya çalışılan duygu karmaşasının,
Yerini bu karşı konulmaz hazzın kollarına bıraktığı anın;
Bütün sıcaklığının, içtenliğinin, sevginin, heyecanın;
Baştan ayağa tüm hücrelerine akmaya başladığı işte o anın yok bir anlatımı...

Korkuyorum kapatmaya gözlerimi...

Soyut bir resim gibi, belirsizliklere yol almaktan korkuyorum...

Ve her şeyin saklı olduğu, aniden karşına çıkması muhtemel korkuların koynunda;

Öksüz kalmış bir çocuk gibi, meraklı gözlerden utanmadan, hıçkırığa hıçkırığa ağlamaktan...

Hiçbir şeye bu kadar özlem duymadım; o titreyen sesine duyduğum kadar...

Hiç beklemedim geceyi, içimi yakıp kavuracağını bile bile sevinçle seni...

Böylesine saran ruhumu, bir başka duyguya yer vermedim yüreğimde...

Ve her dokunuşta farklı bir dünya buldum, senden bana bahşedilmiş...

Parmak uçlarımda hissettiğim her anda seni,

Farklı bir tat var çünkü damağımda, silinmesi mümkün olmayan...

Hiç kimseyi sevmedim seni sevdiğim kadar...

Ve hiç âşık olmadım...

Ve hiç âşık olmadım bu denli cüretkâr!

Hiçbir nefeste bulmadım aynı hazzı,

İliklerime kadar seni arzulayan bu bedenin her soluğunda kaplayan dört bir yanı...

Beyaz orkideler misali yüreğimi hapsedmiş güzelliğine...

Her vuruşunda biraz daha âşık olduğum, biraz daha bağlandığım;

Daha ötesi olmayan can'dan, ne benzeri var yarı aydınlık tan'dan,

Ne yardan, ne güzel bir masaldan...

Hiç kimseyi sevmedim seni sevdiğim kadar...

Ve hiç âşık olmadım bu denli cüretkâr...

Hiç;

Hiç âşık olmadım!

Hiç hayat bulmadım, sende bulduğum kadar...

Düşlerimde yaşattığım hayalinden uzak geçen her saniyede;

Biraz daha yaşlanmakta ruhum...

İnsanın sevdiğinden ayrı kalması ne demek? Bilirsin...

Her duyduğunda yüreğinin yanması...

Diğer yarının hep düşlerde yaşaması nasıl acıtır? Bilirsin...

Bitse de manasız kalacak bir ömürden; daha ne beklersin?

Ab-ı hayat'sın...

İlk ve son...

Sevgiden öte aşk'sın...

Dün... Bugün... Ve Yarın...

Ecem Gökçe Seyhan
Eylül/09